

Asekauppa- sopimus

SUOMEN
YK-LIITTO

FINLANDS FN-FÖRBUND • UNA FINLAND

Julkaisija:

SUOMEN YK-LIITTO

TÖÖLÖNTORINKATU 2B, 4. KRS

00260 HELSINKI

www.ykliitto.fi

Esipuhe: ERKKI TUOMIOJA

Historia ja johdanto: EEKKU AROMAA

Graafinen suunnittelu ja layout: AGAIN DESIGN

Paino: SÄLEKARIN KIRJAPAINO OY, SOMERO, 2014

ISBN 978-952-5966-16-9 (paino)

ISBN 978-952-5966-17-6 (pdf)

Julkaisun tuottamiseen on saatu ulkoasiainministeriöltä kansalaisjärjestöjen viestintähankkeisiin ja kehityskasvatukseen tarkoitettua tukea.

Moderni asekauppasopimus

Huhtikuussa 2013 hyväksytty ja saman vuoden kesäkuussa allekirjoitettu asekauppasopimus täytti pitkät odotukset kansainvälisestä asekauppasopimuksesta. Suomi on ollut alusta asti aktiivinen ja aloitteellinen kansainvälistä asekauppasopimusta koskevien neuvottelujen aikaansaamiseksi ja toimimme neuvotteluprosessin ajan aktiivisesti neuvotteluja edistäneessä maaryhmässä.

Koko neuvotteluprosessin ajan oli selvää, että asekauppasopimus olisi saanut YK:n yleiskokouksessa tarvittavan enemmistön äänestyksessä taakseen. Kun tavoitteena

kuitenkin oli samanaikaisesti käsitteellisesti vahva ja mahdollisimman laajan hyväksynnän saava sopimus oli vaivan arvoista käydä läpi kaksi hankalaakin neuvottelukonferenssia. Lopputuloksena oli vahva sopimus, joka sai yleiskokouksen tuen äänin 154-3-23.

Kansalaisjärjestöjen tuki oli tärkeää

Sopimus on kaikkien sinnikkäiden neuvottelijoiden ja ennen kaikkea peräänantamattoman kansalaisyhteiskunnan väsymättömän työn tulos. Sen tuki ja vetoomukset eivät loppuneet silloinkaan, kun muiden usko jo hiipui.

Asekauppasopimus sisältää vahvat asevientikiellot ja ihmisoikeuksia koskevat lupakriteerit, joihin nojautuen puolustustarvikkeiden vienti voidaan evätä kokonaan. Naisiin kohdistuva väkivalta on kirjattu, mahdollisesti ensimmäistä kertaa,

kansainväliseen sopimukseen harkinnanvaraisena tekijänä asevientä arvioitaessa. Kun nämä kriteerit liitetään sopimuksen asekatteeseen – erityisesti sen sisältämiin pienaseisiin ja ammuksiin, joilla surmataa satojatuhansia ihmisiä konflikteissa vuosittain ja joita kulkeutuu kontrolloimattomasti ja valvomatta kriisistä toiseen – voidaan puhua vahvasta sopimuksesta ja sen voimakkaista tunnusmerkeistä.

Sopimusta vahvistaa vielä se, että aivan viime metreillä siihen saatiin neuvoteltua muutospykälä, jonka avulla – joskin vasta jonkin ajan kuluttua sen voimaanastumisesta – siihen voidaan tehdä muutoksia, myös asekatteen osalta. Näin voidaan puhua myös modernimmasta asekauppasopimuksesta kuin mihin uskoimme vielä muutama vuosi sitten. Asekauppasopimus on merkittävä tulos myös YK-järjestelmälle ja kansainväliselle yhteisölle, joka viime aikoina on joutunut tyytymään

sopimuksia lievempiin yhteisymmärryksiin, ellei peräti aikaisempien sopimusten ja yhteisymmärrysten vesityksiin. YK:lla on merkittävä normatiivinen tehtävä. Se, että sopimus saatiin aikaan asevalvonnan alalla, lisää asian merkittävyyttä. Yhteisiä asevalvontasopimuksia ei ole solmittu pitkään aikaan.

Kohti sopimuksen voimaantuloa

Vaikka Euroopan unionin maat ovat säännelleet puolustustarvikkeiden vientiä yhteisin pelisäännöin jo pidemmän aikaa, nyt voimme puhua maailmanlaajuisista kaikkia koskevista yhteisistä pelisäännöistä. Haastetta liittyy tietysti siihen, että kaikki maat saadaan siihen mukaan – varsinkin suuret aseidentuottaja-, viejä- ja tuojamaat. Nyt kun Suomen oma ratifointiprosessi on valmis, voimme yhdessä muiden maiden kanssa keskittää ponnis-

telumme ratifiointien lisäämiseksi niin, että sopimus astuisi voimaan mahdollisimman nopeasti – mahdollisesti jopa vuoden 2014 aikana. Sopimuksen voimaantulo edellyttää 50 maan liittymistä sopimukseen. Voimaantulon jälkeen tavoittelempa sopimuksen maailmanlaajuisesta soveltamisesta kaikkien maiden osalta. Vasta silloin sen todellinen merkitys tulee esiin.

Sopimuksen voimaansaattaminen ja täysimääräinen ja tinkimätön soveltaminen vaatii kaikkien ponnistuksia. Suomi on varautunut tukemaan perustettavaa ATT-vapaaehtoisrahastoa (Trust Fund). Rahaston avulla tuetaan maita, jotka tarvitsevat erityistä tukea sopimuksen toimeenpanoon liittyvissä kysymyksissä. Asekauppasopimuksen maailmanlaajuinen soveltaminen tulee pelastamaan tuhansia ihmisiä ja estämään laitonta asekauppaa.

Haluaisinkin kiittää Suomen YK-liittoa ja suomalaisen kansalaisyhteiskunnan ponnistuksia asekauppasopimuksen aikaansaamiseksi.

ERKKI TUOMIOJA
ulkoministeri

Asekauppasopimuksen historiaa

Asekauppasopimuksen tarve on ollut selvä jo pitkään. Aseet on tarkoitettu tappamaan ja vahingoittamaan ihmisiä ja siksi niitä tulee säädellä tiukemmin kuin muita esineitä, joiden tarkoitus on rauhanomainen. Asekauppasopimuksen tarkoitus on estää valtioita viemästä aseita maihin, joissa niillä on merkittävä riski päätyä kansanmurhaan, ihmisoikeusloukkauksiin, sotarikoksiin tai pitkittää väkivaltaista konfliktia.

Asekauppasopimuksen voimaanastumiseen saakka maailmassa on jo jonkin aikaa vallinnut tilanne, jossa verrattain viat-

tomien maataloustuotteiden ja esimerkiksi tekstiilien kauppaa on säädelty tarkemmin kuin asekauppaa, jota ei ole tähän saakka säädelty maailmanlaajuisesti mitenkään.

Asekauppasopimuksen tarina käynnistyi jo 90-luvulla, kun kansalaisjärjestöt aloittivat kampanjan sopimuksen saamiseksi. Aloitteeseen tarttui myös joukko rauhan Nobelin saaneita, jotka ryhtyivät työhön maailmanlaajuisen asekauppasopimuksen aikaansaamiseksi. Myöhemmin joukko valtioita tarttui aloitteeseen.

Suomi oli ensimmäisten valtioiden joukossa yhdessä Argentiinan, Australian, Costa Rican, Japanin ja Kenian kanssa, jotka veivät aloitteen YK:n yleiskokoukseen. Yleiskokous hyväksyi asekauppasopimusprosessin virallisesti käynnistänyt päätöslauselma vuonna 2006.

Tahmea alkutaival

Valmistelevia kokouksia pidettiin vuosia, ja prosessia ja sen sääntöjä määriteltiin tarkasti. Varsinaiset neuvottelut sovittiin pidettäväksi heinäkuussa 2012 ja niiden päätteeksi oli tavoitteena saada aikaan tiukka, sitova ja maailmanlaajuinen sopimus, jonka kaikki maailman maat voisivat hyväksyä. Kokouksen säännöt estivät sopimuksen hyväksymisen muutoin kuin konsensuksella, yksimielisesti.

Kokous käynnistyi aluksi hitaasti. Ensin kulussien takana neuvoteltiin muista kansainvälisen politiikan kysymyksistä, kuten siitä, voiko Palestiina osallistua kokoukseen ja mitkä maat missäkin ratkaisuvaihtoehdossa marssivat ulos kokouksesta. Lopulta kokous saatiin käynnistettyä, joskin pari päivää myöhässä.

Tiiviiden melkein neljän kokousviikon jälkeen kokouksen puheenjohtaja ilmoitti viimeisenä mahdollisena päivänä, että sopimukseen ei päästä ja kokous päättyy. Erimielisyyttä oli liian monesta asiasta – kuten siitä, otetaanko ammuksot mukaan sopimukseen, ja mikä on pieneseiden kohtalo. YK:n tilapäisen kokoussiiven aula oli täynnä hälliseviä diplomaatteja ja kansalaisjärjestöihmisiä, osa kyyneleet silmissä. Vain harvat taputtelivat toisiaan selkään tyytyväisinä, joskin muutamien valtioiden tavoitteena oli alun alkaenkin sopimuksen torppaaminen tai viivyttäminen.

Samana syksynä sopimuksen aloitteentekijämaat Argentiina, Australia, Costa Rica, Japani, Kenia ja Suomi toivat uuden päätöslauselmaehdotuksen yleiskokouksen päätettäväksi. Tässä päätöslauselmassa uudistettiin tahdonilmaus sille, että sopimus halutaan saada aikaan. Lisäksi siinä

päätettiin uudesta kokouksesta, joka oli määrä pitää maaliskuun loppuun mennessä.

Uusi kokous toi toivoa

Uusi kokous järjestettiin maaliskuun puolivälistä maaliskuun loppuun, hiukan vajaan kahden viikon mittaisena. Kokouksessa vallitsi hyvin toisenlainen tunnelma kuin edellisessä, heinäkuun kokouksessa. Useimmat kesän kokouksessa asekauppasopimusta vastaan hangoittelevat valtiot pitivät nyt puheenvuoroja, jotka eivät enää kuulostaneet viivyttelyltä, vaan (näillekin maille soveltuvan) sopimuksen luonnostelulta.

Tiukkoja rajoja asetettiin kuitenkin puolin ja toisin Jotkut maat, kuten Norja, saivat myös hyvin suoraan, että ne olisivat jo halunneet viedä koko prosessin YK:n ulkopuolelle ja tehdä sopimuksen niiden maiden kanssa, jotka sellaista ha-

luavat. Samalla ne kertoivat vastahankaisille maille, että tämä sopimus tehdään kaikesta huolimatta, ja ne voivat siihen osallistua YK:ssa tai olla osallistumatta. Norjan mukaan sopimus joka tapauksessa syntyy ja koska sillä on niin laaja kannatus, tulee se vaikuttamaan myös sopimuksen ulkopuolelle jättäytyviin maihin.

Kokouksen viimeisenä päivänä käytiin vielä iltamyöhään saakka laajaa keskustelua sopimuksen sisällöstä. Äänestyksessä sopimusluonnoksen hyväksymistä ilmoittivat vastustavansa vain Iran, Pohjois-Korea ja Syyria. Kokous päättyi kuitenkin ilman sopimuksen hyväksymistä, koska hyväksyminen olisi tässä vaiheessa vaatinut vielä yksimielisyyttä.

Sopimuksen hyväksyminen

Sopimus hyväksyttiin suurella äänten enemmistöllä heti seuraavalla viikolla YK:n yleiskokouksessa. Maailman maiden

enemmistö kannatti sopimusta. Tuossakin hyväksymisäänestyksessä vain samat kolme ”maailmanpolitiikan häirikkömaata” vastustivat sitä. Tyhjää äänesti 23 maata, muut kannattivat sopimuksen hyväksymistä.

Kansainvälinen asekauppasopimus avattiin allekirjoitettavaksi kesäkuussa 2013 ja ensimmäisen puolen vuoden aikana sen allekirjoitti jo 116 maata YK:n 193 jäsenmaasta. Yhdeksän maata sai sopimuksen myös ratifioitua, eli sisällytettyä omaan lainsäädäntöönsä pikavauhtia alle puolessa vuodessa.

Onnistunut kompromissi

Sopimusluonnos, joka hyväksyttiin keväällä 2013 on neuvotteluissa nähdyistä sopimusluonnoksista tiukin ja paras. Siinä on silti edelleen ongelmansa. Se ei ole rauhanjärjestöjen kirjoittama aseistariisuntasopimus, se ei ole aseistariisuntasoo-

pimus ollenkaan. Tehtävässään asekaupan rajoittamiseen tähtäävänä sopimuksena sillä on kuitenkin hyvät mahdollisuudet onnistua. Tärkeätä on nyt se, että valtiot saavat sen ratifioitua ripeästi jotta sopimus astuu voimaan. Toinen tärkeä asia on, että valtiot toimeenpaneavat sopimusta mahdollisimman tiukalla tavalla, eikä niin, että porsaanreikien etsimistä ja käyttämistä suositaan. Vastuu asevien nistä säilyy valtioilla itsellään ja asekauppasopimus ainoastaan antaa sille raamit.

Kuten kokouksessakin moneen kertaan sanottiin:

”...(Asekauppa)sopimuksen ei ole tarkoitus olla katto ja tuottaa sääntöjä, joita tiukempia valtiot eivät saisi tehdä. Sen on tarkoitus olla lattia, määrittää vähimmäistason, jota kaikkien tulee noudattaa.”

Suomen eduskunta ratifioi asekauppasopimuksen joulukuussa 2013 ja Suomi so-

veltaa väliaikaisesti sopimuksen lupakriteeristön 6–7 artiklaa sopimuksen kansainväliseen voimaantuloon asti.

EU-maiden ratifointiasiakirjojen talletukset odottavat Euroopan parlamentin suostumusta ja sitä koskevaa neuvoston päätöstä. Tätä kirjoitettaessa näyttää siltä, että tämä tapahtunee kevättalvella 2014 yhdessä useamman muun EU-maan kanssa.

EEKKU AROMAA

Kirjoittaja on Sadankomitean pääsihteeri

ASEKAUPPASOPIMUS

Johdanto

Tämän sopimuksen osapuolet, jotka

toimivat Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan päämäärien ja periaatteiden ohjaamina,

palauttavat mieliin Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 26 artiklan, jolla pyritään edistämään kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden aikaansaamista ja ylläpitämistä käyttäen maailman ihmisvoimia ja taloudellisia voimavaroja mahdollisimman vähän aseistukseen,

korostavat tarvetta estää ja lopettaa tavanomaisten aseiden laiton kauppa sekä estää näiden aseiden tarkoituksenvastaiset siirrot laittomille markkinoille tai luvattomaan loppukäyttöön ja luvattomille loppukäyttäjille, mukaan lukien terroriteot,

tunnustavat valtioiden oikeutetut poliittiset, taloudelliset, kaupalliset ja turvallisuusedut, jotka liittyvät tavanomaisten aseiden kansainväliseen kauppaan,

vahvistavat jokaisen valtion suvereenin oikeuden säännellä ja valvoa tavanomaisia aseita yksinomaan omalla alueellaan oman oikeusjärjestelmänsä tai valtiosääntöjärjestelmänsä mukaisesti,

tiedostavat, että rauha ja turvallisuus, kehitys ja ihmisoikeudet ovat Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmän peruspilareita ja muodostavat yhteisen turvallisuuden perustan, ja ovat tietoisia siitä, että kehitys, rauha ja turvallisuus sekä ihmisoikeudet ovat sidoksissa toisiinsa ja vahvistavat toisiaan,

palauttavat mieliin Yhdistyneiden kansakuntien aseidenriisuntatoimikunnan antamat kansainvälisten asesiirtojen suuntaviivat, jotka perustuvat 6. päivänä jou-

lukuuta 1991 annettuun yleiskokouksen päätöslauselmaan 46/36 H,

panevat merkille sen työpanoksen, joka on annettu Yhdistyneiden kansakuntien toimintaohjelmalla pienaseiden ja kevyiden aseiden laittoman kaupan kaikkien osaluokkien estämisestä, torjumisesta ja poistamisesta, kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta täydentävällä ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevalla lisäpöytäkirjalla sekä kansainvälisellä välineellä, jonka avulla valtiot voivat tunnistaa ja jäljittää nopeasti ja luotettavasti laittomat pienaseet ja kevyet aseet,

ovat tietoisia tavanomaisten aseiden laittoman ja sääntelemättömän kaupan vaikutuksista turvallisuuteen, talouteen sekä sosiaalisiin ja humanitaarisiin olosuhteisiin,

pitävät mielessä, että suuri enemmistö aseellisten selkkausten ja aseellisen väkivallan uhreista on siviilejä, erityisesti naisia ja lapsia,

ovat tietoisia myös aseellisten selkkausten uhrien kohtaamista haasteista ja heidän tarpeestaan saada asianmukaista hoitoa ja kuntoutusta sekä päästä osallisiksi yhteiskunnasta ja taloudesta,

korostavat, ettei mikään tämän sopimuksen määräys estä valtioita ylläpitämästä ja toteuttamasta muita tehokkaita toimia, joilla edistetään tämän sopimuksen tavoitetta ja tarkoitusta,

ottavat huomioon tiettyjen tavanomaisten aseiden laillisen kaupan, laillisen omistuksen ja käytön vapaa-ajan-, kulttuuri-, historia- ja urheilutoiminnassa, jossa tällainen kauppa, omistus ja käyttö ovat lailla sallittuja tai suojattuja,

ottavat huomioon myös sen tehtävän, joka

alueellisilla järjestöillä voi olla niiden avustaessa osapuolia pyydettyä tämän sopimuksen täytäntöönpanossa,

ovat tietoisia siitä vapaaehtoisesta ja aktiivisesta panoksesta, jonka kansalaisyhteiskunta, kansalaisjärjestöt mukaan lukien, ja elinkeinoelämä voivat antaa tiedottamalla tämän sopimuksen tavoitteesta ja tarkoituksesta sekä tukemalla sen täytäntöönpanoa,

tiedostavat, että tavanomaisten aseiden kansainvälisen kaupan sääntely ja niiden tarkoituksenvastaisten siirtojen estäminen eivät saisi haitata kansainvälistä yhteistyötä eivätkä varusteiden, tarvikkeiden ja teknologian laillista kauppaa rauhanomaisiin tarkoituksiin,

korostavat olevan suotavaa, että tätä sopimusta noudatetaan yleismaailmallisesti, ovat päättäneet toimia seuraavia periaatteita noudattaen:

Periaatteet

- kaikkien valtioiden luonnollinen oikeus erilliseen ja yhteiseen puolustautumiseen, joka on tunnustettu Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 51 artiklassa;
- kansainvälisten riitojen selvittäminen Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 2 artiklan 3 momentin mukaisesti rauhanomaisin keinoin siten, ettei kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta eikä oikeudenmukaisuutta vaaranneta;
- Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 2 artiklan 4 momentin mukainen pidättyminen kansainvälisissä suhteissa väkivallalla uhkaamisesta tai sen käyttämisestä minkään valtion alueellista koskemattomuutta tai poliittista riippumattomuutta vastaan tai menettelemästä muulla tavalla, joka on ristiriidassa Yhdistyneiden kansakuntien päämäärien kanssa;
- Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan

2 artiklan 7 momentin mukainen puuttumattomuus asioihin, jotka olennaisesti kuuluvat jonkin valtion sisäiseen toimivaltaan;

– kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattaminen ja sen noudattamisen varmistaminen muun muassa vuoden 1949 Geneven sopimusten mukaisesti sekä ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja niiden kunnioittamisen varmistaminen muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen mukaisesti;

– kaikkien valtioiden vastuu tavanomaisien aseiden kansainvälisen kaupan tehokkaasta sääntelemisestä kansainvälisten velvoitteidensa mukaisesti ja näiden aseiden tarkoituksenvastaisten siirtojen estämisestä sekä kaikkien valtioiden ensisijainen vastuu kansallisten valvontajärjestelmien perustamisesta ja toteuttamisesta;

-
- kunnioitus sitä kohtaan, että jokaisella valtiolla on oikeutettu etu saada hankkia tavanomaisia aseita käyttääkseen oikeutetaan puolustautumiseen ja osallistuaan rauhanturvaoperaatioihin sekä oikeutettu etu tuottaa, viedä maasta, tuoda maahan ja siirtää tavanomaisia aseita;
 - tämän sopimuksen johdonmukainen, puolueeton ja syrjimätön täytäntöönpano, ovat sopineet seuraavasta:

1. artikla

TAVOITE JA TARKOITUS

- Tämän sopimuksen tavoitteena on saada aikaan mahdollisimman tiukat yhteiset kansainväliset vaatimukset, joilla säännellään tavanomaisten aseiden kansainvälistä kauppaa tai parannetaan sen sääntelyä;
- estää ja lopettaa tavanomaisten aseiden laiton kauppa ja estää näiden aseiden tarkoituksenvastaiset siirrot,

jolloin sopimuksen tarkoituksena on

- osaltaan edistää kansainvälistä ja alueellista rauhaa, turvallisuutta ja vakautta;
- vähentää ihmisten kärsimyksiä;
- edistää osapuolten yhteistyötä, avoimuutta ja vastuullista toimintaa tavanomaisten aseiden kansainvälisessä kaupassa ja siten lisätä osapuolten keskinäistä luottamusta.

2. artikla

SOVELTAMISALA

1. Tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin tavanomaisiin aseisiin, jotka kuuluvat seuraaviin luokkiin:

- a) taistelupanssarivaunut;
- b) panssaroidut taisteluajoneuvot;
- c) suuren kaliiperin tykistöjärjestelmät;
- d) taistelulentokoneet;
- e) rynnäkköhelikopterit;
- f) sotalaivat;

g) ohjukset ja ohjuksen laukaisulaitteet; ja
h) pienaseet ja kevyet aseet.

2. Tätä sopimusta sovellettaessa kansainvälisen kaupan toiminnan katsotaan sisältävän viennin, tuonnin, kauttakuljetuksen, uudelleenlastauksen ja välityksen, joita jäljempänä sanotaan "siirroksi".

3. Tätä sopimusta ei sovelleta, kun osapuoli tai joku muu sen puolesta kuljettaa tavanomaisia aseita kansainvälisesti omaa käyttöönsä varten, edellyttäen, että tavanomaiset aseet pysyvät kyseisen osapuolen omistuksessa.

3. artikla

AMPUMATARVIKKEET

Osapuolet perustavat kansallisen valvontajärjestelmän ja ylläpitävät sitä säänneltyyn 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvilla tavanomaisilla aseilla ammuttavien, laukaistavien tai muutoin liikkeelle

saatettavien ampumatarvikkeiden vieniä, ja osapuolet soveltavat 6 ja 7 artiklan määräyksiä ennen kuin myöntävät luvan tällaisten ampumatarvikkeiden vientiin.

4. artikla

OSAT JA KOMPONENTIT

Osapuolet perustavat kansallisen valvontajärjestelmän ja ylläpitävät sitä säänneläkseen osien ja komponenttien vieniä, jos vienti tapahtuu muodossa, joka mahdollistaa 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden kokoamisen, ja osapuolet soveltavat 6 ja 7 artiklan määräyksiä ennen kuin myöntävät luvan tällaisten osien ja komponenttien vientiin.

5. artikla

YLEINEN TÄYTÄNTÖÖNPANO

1. Osapuolet panevat tämän sopimuksen täytäntöön johdonmukaisesti, puolueetto-

masti ja syrjimättömästi, pitäen mielessä sopimuksessa tarkoitetut periaatteet.

2. Osapuolet perustavat kansallisen valvontajärjestelmän, mukaan lukien kansallinen valvonnanaalaisten tuotteiden luettelo, ja ylläpitävät sitä pannakseen tämän sopimuksen määräykset täytäntöön.

3. Osapuolia kehoitetaan soveltamaan tämän sopimuksen määräyksiä mahdollisimman monenlaisiin tavanomaisiin aseisiin. Sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan a–g alakohdan soveltamisalaan kuuluvien luokkien kansallisten määritelmien on sisällettävä vähintään ne kuvaukset, joita Yhdistyneiden kansakuntien tavanomaisien aseiden rekisterissä käytetään sopimuksen voimaantulon ajankohtana. Sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan h alakohdan soveltamisalaan kuuluvan luokan kansallisten määritelmien on sisällettävä vähintään ne kuvaukset, joita asianomaisissa Yhdistyneiden kansakuntien asiakirjoissa

käytetään tämän sopimuksen voimaantulon ajankohtana.

4. Osapuolet toimittavat kansallisen lakinsa mukaisesti kansallisen valvonnanalaisien tuotteiden luettelonsa sihteeristölle, joka saattaa sen muiden osapuolten saataville. Osapuolia kehoitetaan saattamaan valvonnanalaisien tuotteiden luettelonsa julkisesti saataville.

5. Osapuolet toteuttavat tämän sopimuksen määräysten täytäntöönpanon edellyttämät toimet ja nimeävät toimivaltaiset kansalliset viranomaiset luodakseen tehokkaan ja avoimen kansallisen valvontajärjestelmän, jolla säännellään sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden sekä 3 ja 4 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tarvikkeiden siirtoa.

6. Kukin osapuoli nimeää yhden tai useamman kansallisen yhteystahon vaihtamaan tietoja tämän sopimuksen täytäntöönpa-

noon liittyvistä asioista. Kukin osapuoli ilmoittaa 18 artiklan mukaisesti perustetulle sihteeristölle kansallisen tai kansalliset yhteystahonsa ja pitää tämän tiedon ajan tasalla.

6. artikla

KIELLOT

1. Osapuoli ei myönnä lupaa 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tai 3 tai 4 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tarvikkeiden siirtoon, jos siirto rikkoisi osapuolen velvoitteita, jotka perustuvat Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan VII luvun mukaisesti toimivan Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston hyväksymiin toimenpiteisiin, erityisesti aseidenvientikieltoihin.

2. Osapuoli ei myönnä lupaa 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tai 3 tai 4 artiklan

soveltamisalaan kuuluvien tarvikkeiden siirtoon, jos siirto rikkoisi osapuolen kansainvälisiä velvoitteita, jotka perustuvat kansainvälisiin sopimuksiin, joissa se on osapuolena, erityisesti tavanomaisten aseiden siirtoon tai laittomaan kauppaan liittyviä velvoitteita.

3. Osapuoli ei myönnä lupaa 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tai 3 tai 4 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tarvikkeiden siirtoon, jos sillä on luvasta päättämisen ajankohtana tietoa, jonka mukaan kyseisiä aseita tai tarvikkeita voitaisiin käyttää joukkotuhontaan, rikoksiin ihmisyyttä vastaan, vuoden 1949 Geneven sopimusten törkeään rikkomiseen, suojeltuihin siviilikohteisiin tai suojeltuihin siviileihin kohdistuviin hyökkäyksiin tai muihin sotarikoksiin, jotka määritellään kansainvälisissä sopimuksissa, joissa kyseinen osapuoli on osapuolena.

7. artikla

VIENTI JA VENTILUPAHAKEMUSTEN ARVIOINTI

1. Jollei vientiä kielletä 6 artiklan mukaisesti, viejänä oleva sopimuksen osapuoli arvioi ennen vientiluvan myöntämistä 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluville tavanomaisille aseille tai 3 tai 4 artiklan soveltamisalaan kuuluville tarvikkeille, lainkäyttövaltansa ja kansallisen valvontajärjestelmänsä mukaisesti, puolueettomasti ja syrjimättömästi sekä ottaen huomioon asianmukaiset tekijät, myös tuojavaltion 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti antaman tiedon, sitä mahdollisuutta, että kyseisillä tavanomaisilla aseilla tai tarvikkeilla

a) vahvistettaisiin tai heikennettäisiin rauhaa ja turvallisuutta;

b) saatettaisiin

I) loukata vakavasti kansainvälistä humanitaarista oikeutta tai helpottaa tällaista loukkaamista;

II) loukata vakavasti ihmisoikeuksia koskevaa kansainvälistä oikeutta tai helpottaa tällaista loukkaamista;

III) syyllistyä tekoon tai helpottaa tekoa, joka on rikos sellaisten terrorismia koskevien kansainvälisten sopimusten tai pöytäkirjojen mukaan, joissa viejävaltio on osapuolena; tai

IV) syyllistyä tekoon tai helpottaa tekoa, joka on rikos sellaisten kansainvälistä järjestäytyntä rikollisuutta koskevien kansainvälisten sopimusten tai pöytäkirjojen mukaan, joissa viejävaltio on osapuolena.

2. Viejänä oleva sopimuksen osapuoli harmitsee myös, voitaisiinko 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskien vähentämiseksi toteuttaa joitakin toimia, kuten

luottamusta lisääviä toimia tai viejä- ja tuojavaltioiden yhdessä kehittämiä ja sopimia ohjelmia.

3. Jos viejänä oleva sopimuksen osapuoli päättää asiaa arvioituaan ja käytettävissä olevia riskiä vähentäviä toimia harkittuaan, että on olemassa jonkin 1 kohdassa tarkoitetun kielteisen seurauksen huomattava riski, se ei saa myöntää vientilupaa.

4. Asiaa arvioidessaan viejänä oleva sopimuksen osapuoli ottaa huomioon sen riskin, että 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia tavanomaisia aseita tai 3 tai 4 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tarvikkeita saatetaan käyttää törkeään sukupuolittuneeseen väkivaltaan tai törkeään naisiin ja lapsiin kohdistuvaan väkivaltaan tai tällaisen väkivallan helpottamiseen.

5. Viejänä oleva sopimuksen osapuoli toteuttaa toimet, joilla se varmistaa, että kaikki 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tai 3. tai 4. artiklan soveltamisalaan kuuluvien tarvikkeiden vientiluvat ovat yksityiskohtaisia ja että ne annetaan ennen vientiä.

6. Viejänä oleva sopimuksen osapuoli saattaa pyydettäessä asianmukaiset tiedot kyseisestä luvasta tuojana olevan sopimuksen osapuolen sekä kauttakuljetus- tai uudelleenlastausvaltioina olevien osapuolten saataville kansallisten säädösten, käytäntöjensä ja toimintaperiaatteidensa mukaisesti.

7. Viejänä oleva sopimuksen osapuolta, joka saa luvan myöntämisen jälkeen uutta asiaan liittyvää tietoa, kehoitetaan arvioimaan lupa uudelleen neuvoteltuaan tarvittaessa tuojavaltion kanssa.

8. artikla

TUONTI

1. Tuojana oleva sopimuksen osapuoli toteuttaa toimet, joilla se varmistaa, että asiaa koskevaa ja asianmukaista tietoa annetaan pyydettyä sen kansallisten säädösten mukaisesti viejänä olevalle sopimuksen osapuolelle, jotta tämä voi tiedon avulla arvioida viennin kansallisesti 7 artiklan mukaisesti. Nämä toimet voivat sisältää loppukäyttöä tai loppukäyttäjää koskevaa dokumentointia.

2. Tuojana oleva sopimuksen osapuoli toteuttaa toimet, joiden avulla se voi säännellä tarvittaessa lainkäyttövaltaansa kuuluvaa 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tuontia. Nämä toimet voivat sisältää tuontijärjestelmiä.

3. Tuojana oleva sopimuksen osapuoli voi pyytää viejänä olevalta sopimuksen osa-

puolelta tietoja vientilupahakemuksista tai myönnettyistä vientiluvista, joissa tuojana oleva sopimuksen osapuoli on lopullisena määrämana.

9. artikla

KAUTTAKULJETUS TAI UUELLEENLASTAUS

Osapuolet toteuttavat asianmukaiset toimet, joilla ne sääntelevät tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan lainkäyttövaltaansa kuuluvaa 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden kauttakuljetusta tai uudelleenlastausta alueensa kautta asiaa koskevan kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

10. artikla

VÄLITYS

Osapuolet toteuttavat kansallisen lakinsa mukaisesti tarvittavat toimet, joilla ne sääntelevät lainkäyttövaltaansa kuuluvaa

2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden välitystä. Näissä toimissa aseiden välittäjiä voidaan vaatia rekisteröitymään tai hankkimaan kirjallinen lupa ennen välitystoiminnan aloittamista.

11. artikla

TARKOITUKSENVASTAISET SIIRROT

1. Sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden siirtoon osallistuva osapuoli toteuttaa toimet, joilla estetään aseiden tarkoitukseenvastaiset siirrot.

2. Viejänä oleva sopimuksen osapuoli pyrkii estämään 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tarkoitukseenvastaiset siirrot 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustetun kansallisen valvontajärjestelmänsä avulla, arvioimalla vietävien aseiden tarkoituk-

senvastaisten siirtojen riskin sekä har-
kitemalla riskejä vähentävien toimien
käyttöönottoa, kuten luottamusta lisää-
viä toimia tai viejä- ja tuojavaltioiden
yhdessä kehittämisiä ja sopimia ohjelmia.
Muita estämistoimia voivat tarvittaessa
olla vientiin osallistuvien toimijoiden sel-
vittäminen, täydentävien asiakirjojen, to-
distusten ja vakuutusten vaatiminen,
viennin kieltäminen tai muut asianmu-
kaiset toimet.

3. Tarvittaessa ja mahdollisuuksien mu-
kaan tuoja- ja viejävaltioina olevat osapuo-
let sekä kauttakuljetus- ja uudelleenlas-
tausvaltioina olevat osapuolet toimivat
yhteistyössä ja vaihtavat keskenään tieto-
ja kansallisen lakinsa mukaisesti vähen-
tääkseen 2 artiklan 1 kohdan soveltamis-
alaan kuuluvien tavanomaisten aseiden
tarkoituksenvastaisen siirron riskiä.

4. Jos osapuoli havaitsee siirrettyjä 2 ar-
tiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia

tavanomaisia aseita siirretyn tarkoituksenvastaisesti, se toteuttaa kansallisen lainsa ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti asianmukaiset toimet tämän tarkoituksenvastaisen siirron käsittelemiseksi. Nämä toimet voivat sisältää varoituksen antamisen niille osapuolille, joita asia mahdollisesti koskee, kyseisten 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tarkoituksenvastaisen kuljetusten tutkimisen sekä seuranta-toimet tutkinnan ja lainvalvonnan avulla.

5. Jotta osapuolet pystyisivät paremmin ymmärtämään ja estämään siirrettävien 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tarkoituksenvastaisia siirtoja, niitä kehotetaan jakamaan keskenään asianmukaisia tietoja tehokkaista toimista tarkoituksenvastaisen siirtojen käsittelemiseksi. Näitä tietoja voivat olla tiedot laittomasta toiminnasta, mukaan lukien korruptio, kansainväliset

laittoman kaupan reitit, laittomat välittäjät, laittomat toimituslähteet, salaamismenetelmät, tavanomaiset lähetyspaikat ja tarkoituksenvastaisiin siirtoihin osallistuvien järjestäytyneiden ryhmien käyttämät määräpaikat.

6. Osapuolia kehoitetaan ilmoittamaan muille osapuolille sihteeristön kautta niistä toimista, jotka ne ovat toteuttaneet käsitelläkseen siirrettyjen 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden tarkoituksenvastaisia siirtoja.

12. artikla

TIEDOSTOJEN PITO

1. Osapuolet pitävät kansallisten säädönsä ja määräystensä mukaisesti kansallisia tiedostoja vientiluvista, jotka ne ovat myöntäneet 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvia tavanomaisia aseita

varten, tai tällaisten aseiden toteutuneesta viennistä.

2. Osapuolia kehoitetaan pitämään tiedostoja 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvista tavanomaisista aseista, jotka siirretään lopulliseen määräpaikkaansa niiden alueelle tai joiden kauttakuljetus osapuolten lainkäyttövaltaan kuuluvan alueen kautta tai uudelleenlastaus tällä alueella sallitaan.

3. Osapuolia kehoitetaan merkitsemään kyseisiin tiedostoihin tarpeen mukaan 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden määrä, arvo, malli/tyyppi, sallitut kansainväliset siirrot, tosiasiallisesti siirretyt tavanomaiset aseet sekä yksityiskohtaiset tiedot viejävaltiosta tai -valtioista, tuojavaltiosta tai -valtioista, kauttakuljetus- ja uudelleenlastausvaltiosta tai -valtioista ja loppukäyttäjistä.

4. Tiedostojen tietoja säilytetään vähintään kymmenen vuotta.

13. artikla

RAPORTOINTI

1. Kukin osapuoli antaa ensimmäisen vuoden kuluessa tämän sopimuksen voimaantulosta kyseisen osapuolen osalta 22 artiklan mukaisesti sihteeristölle ensimmäisen raportin toimista, jotka se on toteuttanut tämän sopimuksen täytäntöön panemiseksi, mukaan lukien kansalliset säädökset, kansalliset valvonnanaalaisten tuotteiden luettelot sekä muut määräykset ja hallinnolliset toimet. Osapuolet raportoivat tarvittaessa sihteeristölle uusista toimista, jotka ne ovat toteuttaneet tämän sopimuksen täytäntöön panemiseksi. Sihteeristö saattaa raportit osapuolten saataville ja jakaa ne näille.

2. Osapuolia kehoitetaan raportoimaan sihteeristön välityksellä muille osapuolille tiedot sellaisista toteutetuista toimista, jotka ovat osoittautuneet tehokkaiksi kä-

siteltäessä siirrettyjen 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomais-
ten aseiden tarkoituksenvastaisia siirtoja.

3. Osapuolet antavat sihteeristölle vuosit-
tain viimeistään 31. päivänä toukokuuta
raportin edelliseltä kalenterivuodelta 2
artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuulu-
vien tavanomaisten aseiden viennistä ja
tuonnista, johon on annettu lupa tai joka
on toteutunut. Sihteeristö saattaa raportit
osapuolten saataville ja jakaa ne näille.
Sihteeristölle annettu raportti voi sisältää
samat tiedot, jotka osapuoli on antanut
muiden asiaa koskevien Yhdistyneiden
kansakuntien järjestelmien yhteydessä,
mukaan lukien Yhdistyneiden kansakun-
tien tavanomaisten aseiden rekisteri. Ra-
porteista voidaan jättää pois kaupallisesti
arkaluontoiset ja kansallista turvallisuut-
ta koskevat tiedot.

14. artikla

TÄYTÄNTÖÖNPANO

Osapuolet toteuttavat asianmukaiset toimet saattaakseen voimaan kansalliset säädökset ja määräykset, joilla tämän sopimuksen määräykset pannaan täytäntöön.

15. artikla

KANSAINVÄLINEN YHTEISTYÖ

1. Osapuolet toimivat yhteistyössä keskenään turvallisuusetujensa ja kansallisen lakinsa mukaisesti pannakseen tämän sopimuksen tehokkaasti täytäntöön.

2. Osapuolia kehotetaan helpottamaan kansainvälistä yhteistyötä, mukaan lukien tietojen vaihto sellaisista yhteistä etua koskevista asioista, jotka liittyvät tämän sopimuksen täytäntöönpanoon ja soveltamiseen, turvallisuusetujensa ja kansallisen lakinsa mukaisesti.

3. Osapuolia kehotetaan neuvottelemaan keskenään yhteistä etua koskevista asioista sekä jakamaan tarvittaessa keskenään tietoja tämän sopimuksen täytäntöönpanon tukemiseksi.

4. Osapuolia kehotetaan toimimaan yhteistyössä kansallisen lakinsa mukaisesti edistääkseen tämän sopimuksen määräysten kansallista täytäntöönpanoa, myös vaihtamalla keskenään tietoja laittomista toiminnoista ja toimijoista, sekä estääkseen ja lopettaakseen 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisien aseiden tarkoituksenvastaiset siirrot.

5. Osapuolet avustavat toisiaan yhteisestä sopimuksesta ja kansallisen lakinsa mukaisesti mahdollisimman laajasti tutkinnassa, syytetoimissa ja oikeudenkäynneissä, jotka liittyvät tämän sopimuksen mukaisesti toteutettujen kansallisten toimien rikkomiseen.

6. Osapuolia kehoitetaan toteuttamaan kansallisia toimia ja toimimaan yhteistyössä keskenään estääkseen korruptio-menettelyt 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvien tavanomaisten aseiden siirrossa.

7. Osapuolia kehoitetaan vaihtamaan keskenään kokemuksia ja tietoja kaikista tähän sopimukseen liittyvistä näkökohdista.

16. artikla

KANSAINVÄLINEN APU

1. Tätä sopimusta täytäntöön pannessaan osapuolet voivat pyytää apua, mukaan lukien oikeusapu ja lainsäädäntöapu, instituutioiden valmiuksien kehittäminen sekä tekninen, aineellinen ja rahallinen apu. Tätä apua voidaan antaa varastojen hallinnassa, aseidenriisuntaa, demobilisaatiota ja yhteiskuntaan sopeuttamista koskevien ohjelmien toteuttamisessa, mal-

lilainsäädännön laadinnassa sekä tehokkaiden täytäntöönpanomenettelyjen käyttöönotossa. Kaikki osapuolet, jotka siihen pystyvät, antavat tällaista apua pyydettyessä.

2. Osapuolet voivat pyytää, tarjota tai ottaa vastaan apua muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien, kansainvälisten, alueellisten, alialueellisten tai kansallisten organisaatioiden tai kansalaisjärjestöjen kautta tai kahdenvälisesti.

3. Osapuolet perustavat vapaaehtoisen rahaston auttaakseen kansainvälistä apua tarvitsevia ja sitä pyytäviä osapuolia tämän sopimuksen täytäntöön panemisessa. Kaikkia osapuolia kehoitetaan luovuttamaan rahastoon varoja.

17. artikla

OSAPUOLTEN KONFERENSSI

1. Tämän sopimuksen 18 artiklan mukai-

sesti perustettu väliaikainen sihteeristö kutsuu koolle osapuolten konferenssin viimeistään vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta ja sen jälkeen ajankohtina, joista osapuolten konferenssi päättää.

2. Osapuolten konferenssi hyväksyy työjärjestyksensä yksimielisesti ensimmäisessä istunnossaan.

3. Osapuolten konferenssi hyväksyy toimintaansa koskevat varainhoitosäännöt, mahdollisesti perustamiensa avustavien toimielinten rahoitussäännöt sekä sihteeristön toimintaa sääntelevät varainhoitomääräykset. Kussakin varsinaisessa istunnossaan osapuolten konferenssi hyväksyy talousarvion seuraavaan varsinaiseen istuntoon saakka kestäväksi varainhoitokaudeksi.

4. Osapuolten konferenssi

a) tarkastelee tämän sopimuksen täytännönpanoa, mukaan lukien tavanomaisten

aseiden alalla tapahtuva kehitys;

b) käsittelee ja antaa suosituksia, jotka koskevat tämän sopimuksen täytäntöönpanoa ja toimintaa, erityisesti sen yleismaailmallisuuden edistämistä;

c) käsittelee ehdotuksia tämän sopimuksen muuttamiseksi 20 artiklan mukaisesti;

d) käsittelee tämän sopimuksen tulkinnasta syntyviä kysymyksiä;

e) käsittelee sihteeristön tehtäviä ja talousarviota ja päättää niistä;

f) käsittelee sellaisten avustavien toimielinten perustamista, joita saatetaan tarvita tämän sopimuksen toimivuuden parantamiseksi; ja

g) suorittaa muita tämän sopimuksen mukaisia tehtäviä.

5. Osapuolten konferenssi pitää ylimääräisiä kokouksia katsoessaan sen tarpeelliseksi tai osapuolen pyydettyä kirjallisesti

ylimääräistä kokousta, edellyttäen, että vähintään kaksi kolmasosaa osapuolista kannattaa tätä pyyntöä.

18. artikla

SIHTEERISTÖ

1. Tällä sopimuksella perustetaan sihteeristö, jonka tehtävänä on auttaa osapuolia panemaan tämä sopimus tehokkaasti täytäntöön. Osapuolten konferenssin ensimmäiseen kokoukseen saakka tämän sopimuksen mukaisista hallintotehtävistä vastaa väliaikainen sihteeristö.

2. Sihteeristöllä on riittävä henkilöstö. Henkilöstöllä on tarvittava asiantuntemus sen varmistamiseksi, että sihteeristö pystyy suorittamaan 3 kohdassa tarkoitetut tehtävät tehokkaasti.

3. Sihteeristö on vastuussa osapuolille. Sihteeristö toimii mahdollisimman kevyellä organisaatiolla ja suorittaa seuraavia tehtäviä:

- a) vastaanottaa, saattaa saataville ja jakaa tässä sopimuksessa määrättyjä raportteja;
- b) pitää luetteloja kansallisista yhteystahoista ja saattaa sen osapuolten saataville;
- c) auttaa sovittamaan yhteen sopimuksen täytäntöönpanoon liittyviä avunpyyntöjä ja -tarjouksia sekä edistää pyydettyä kansainvälistä yhteistyötä;
- d) avustaa osapuolten konferenssia sen työssä, myös tekemällä järjestelyjä ja suorittamalla tarvittavia palveluja tämän sopimuksen mukaisia kokouksia varten; ja
- e) suorittaa muita tehtäviä osapuolten konferenssin päätösten mukaan.

19. artikla

RIITOJEN RATKAISEMINEN

1. Osapuolet kuulevat toisiaan ja tekevät keskinäisellä suostumuksella yhteistyötä, myös neuvottelujen, välityksen, sovittelun tai oikeudenkäynnin avulla tai muilla

rauhanomaisilla keinoilla, ratkaistakseen riidat, joita niiden välille voi syntyä tämän sopimuksen tulkinnasta tai soveltamisesta.

2. Osapuolet voivat keskinäisellä suostumuksella käyttää välimiesmenettelyä ratkaistakseen keskinäiset riitansa tämän sopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevista asioista.

20. artikla

SOPIMUKSEN MUUTTAMINEN

1. Kuuden vuoden kuluttua tämän sopimuksen voimaantulosta mikä tahansa osapuoli voi ehdottaa sopimuksen muuttamista. Sen jälkeen osapuolten konferenssi voi käsitellä muutosehdotuksia ainoastaan joka kolmas vuosi.

2. Ehdotus tämän sopimuksen muuttamiseksi toimitetaan kirjallisena sihteeristölle, joka lähettää ehdotuksen kaikille

osapuolille vähintään 180 päivää ennen seuraavaa sellaista osapuolten konferenssin kokousta, jossa muutoksia voidaan käsitellä 1 kohdan mukaisesti. Muutosta käsitellään seuraavassa sellaisessa osapuolten konferenssin kokouksessa, jossa muutoksia voidaan käsitellä 1 kohdan mukaisesti, jos osapuolten enemmistö viimeistään 120 päivän kuluttua siitä, kun sihteeristö on lähettänyt muutosehdotuksen, ilmoittaa sihteeristölle kannattavansa ehdotuksen käsittelyä.

3. Osapuolet pyrkivät kaikkiin keinoin yksimielisyyteen kaikista muutoksista. Jollei kaikista pyrkimyksistä huolimatta yksimielisyyteen ole päästy, muutos hyväksytään viime kädessä osapuolten konferenssin kokouksessa läsnä olevien ja äänestävien osapuolten kolmen neljäsosan enemmistöllä. Tässä artiklassa tarkoitetaan läsnä olevilla ja äänestävillä osapuolilla niitä läsnä olevia osapuolia, jotka

äänestävät muutoksen puolesta tai sitä vastaan. Tallettaja ilmoittaa näin hyväksytyt muutokset kaikille osapuolille.

4. Tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti hyväksytty muutos tulee voimaan kunkin muutosta koskevan hyväksymiskirjansa tallettaneen osapuolen osalta yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä, kun enemmistö sopimuksen osapuolista muutoksen hyväksymisen ajankohtana on tallettanut hyväksymiskirjansa tallettajan huostaan. Sen jälkeen muutos tulee voimaan kunkin muun osapuolen osalta yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä, kun kyseinen osapuoli on tallettanut muutosta koskevan hyväksymiskirjansa.

21. artikla

ALLEKIRJOITTAMINEN, RATIFIOIMINEN,
HYVÄKSYMINEEN TAI LIITTYMINEN

1. Tämä sopimus on avoinna allekirjoit-

tamista varten kaikille valtioille Yhdistyneiden kansakuntien päämajassa New Yorkissa 3. päivästä kesäkuuta 2013 sopimuksen voimaantuloon saakka.

2. Allekirjoittajavaltiot ratifioivat tai hyväksyvät tämän sopimuksen.

3. Tultuaan voimaan tämä sopimus on avoinna liittymistä varten kaikille valtioille, jotka eivät ole allekirjoittaneet sitä.

4. Ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjat talletetaan tallettajan huostaan.

22. artikla

VOIMAANTULO

1. Tämä sopimus tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä, kun viideskymmenes ratifioimis- tai hyväksymiskirja on talletettu tallettajan huostaan.

2. Sellaisen valtion osalta, joka tallettaa ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tämän sopimuksen voimaantulon

jälkeen, sopimus tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä, kun tämä valtio on tallettanut ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa.

23. artikla

VÄLIAIKAINEN SOVELTAMINEN

Valtio voi tämän sopimuksen allekirjoittaessaan tai ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tallettaessaan antaa selityksen, jonka mukaan se soveltaa sopimuksen 6 ja 7 artiklaa väliaikaisesti ennen sopimuksen voimaantuloa kyseisen valtion osalta.

24. artikla

VOIMASSAOLO JA IRTISANOMINEN

1. Tämä sopimus on voimassa toistaiseksi.
2. Osapuolella on oikeus kansallista suvereniteettiaan käyttäen irtisanoa tämä so-

pimus. Osapuoli ilmoittaa irtisanomisesta tallettajalle, joka ilmoittaa asiasta kaikille muille osapuolille. Irtisanomisilmoituksessa voidaan antaa selitys irtisanomisen perusteista. Irtisanominen tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä, kun tallettaja on vastaanottanut irtisanomisilmoituksen, jollei irtisanomisilmoituksessa mainita myöhempää ajankohtaa.

3. Valtiota ei irtisanomisensa perusteella vapauteta niistä velvoitteista, jotka sille ovat syntyneet tästä sopimuksesta sen ollessa sopimuksen osapuolena, mukaan lukien mahdolliset rahalliset velvoitteet, joita sille on voinut syntyä.

25. artikla

VARAUMAT

1. Osapuoli voi tehdä varaumia tähän sopimukseen allekirjoittaessaan, ratifioidessaan tai hyväksyessään sopimuksen tai

liittyessään siihen, jolleivät varaumat ole sopimuksen tavoitteen ja tarkoituksen vastaisia.

2. Osapuoli voi milloin tahansa peruuttaa varaumansa ilmoittamalla asiasta tallettajalle.

26. artikla

SUHDE MUIHIN KANSAINVÄLISIIN SOPIMUKSIIN

1. Tämän sopimuksen täytäntöönpano ei vaikuta sellaisiin osapuolten velvoitteisiin, jotka perustuvat olemassa oleviin tai tuleviin kansainvälisiin sopimuksiin, joissa tämän sopimuksen osapuolet ovat osapuolina, jos kyseiset velvoitteet ovat sopu-soinnussa tämän sopimuksen kanssa.

2. Tähän sopimukseen ei saa vedota perusteena sen osapuolten välisten puolustusyhteistyösopimusten mitätöimiselle.

27. artikla

TALLETTAJA

Tämän sopimuksen tallettajana toimii Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteeri.

28. artikla

TODISTUSVOIMAISET TEKSTIT

Tämän sopimuksen alkuperäiskappale, jonka arabian-, kiinan-, englannin-, ranskan-, venäjän- ja espanjankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset, talletetaan Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin huostaan.

TEHTY NEW YORKISSA
toisena päivänä huhtikuuta
vuonna kaksituhattakolmetoista

Suomen YK-liitto
Töölöntorinkatu 2 B
00260 Helsinki
tel. +358 9-231 50 500
www.ykliitto.fi
e-mail: toimisto@ykliitto.fi

SUOMEN
YK-LIIITTO

FINLANDS FN-FÖRBUND • UNA FINLAND